

Vlaams
Parlement

stuk **1553** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 21 mei 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van diverse bepalingen
van het decreet van 7 mei 2004
betreffende de materiële organisatie
en werking van de erkende erediensten

Amendement

AMENDEMENT Nr. 1**voorgesteld door de heer Bart Caron****Artikel 28****In de voorgestelde tekst van artikel 52/1, §2, het tweede lid schrappen.****VERANTWOORDING**

Het ontwerp van artikel 52/1, §2, tweede lid bepaalt:

“De gemeente kan de kerkfabriek niet verplichten om die reserves te gebruiken voor investeringen in het kerkgebouw.”.

Het voorgestelde artikel 52/1 handelt over de gemeentelijke verplichtingen tegenover de kerkfabrieken of ruimer de eredienstbesturen. Paragraaf 2 handelt over het zogenaamde privaat patrimonium van de kerkfabriek, en bepaalt onder meer dat de kerkfabriek de reserves, dit zijn de roerende en onroerende eigendommen en financiële beleggingen, met uitzondering van de erkende gebouwen van de eredienst, beheert met het oog op een zo hoog mogelijk rendement, wat de exploitatie ten goede komt en ook de eventuele gemeentelijke tussenkomst helpt verminderen. In het overleg met het centraal kerkbestuur kunnen evenwel andere afspraken gemaakt worden.

Het tweede lid bepaalt dat de gemeente de kerkfabriek niet kan verplichten om de reserves te gebruiken voor investeringen in het kerkgebouw. Deze laatste bepaling moet worden geschrapt. De schrapping wordt ook voorgesteld door VLABEST (Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken), in punt 3.1.4, laatste zin, van het advies bij dit ontwerp van decreet. Deze bepaling is te absoluut.

In het merendeel der gevallen zullen de kerkfabrieken de reserves als een goede huisvader beheren. De huidige en ontworpen regelgeving laat ook toe dat de kerkfabrieken in bepaalde situaties, bijvoorbeeld wanneer zij voldoende reserves of eigendommen bezitten, en meestal in overleg met het gemeentebestuur en/of het centraal kerkbestuur, beslissen om deze reserves aan te spreken of te verkopen om er investeringen aan het kerkgebouw mee te financieren.

Maar in uiterste gevallen moet een gemeentebestuur, dat toch de rechtstreeks betrokken financierende overheid is, over de mogelijkheid beschikken om de kerkfabriek hiertoe te verplichten.

Het kan ook gebeuren dat de reserves van de kerkfabriek historisch geen privaat patrimonium zijn, maar opgebouwd werden door gemeentelijke toelagen (via overschotten en overboekingen in het budget van de kerkfabriek), en dan is zo'n verbodsbepaling helemaal niet aangewezen.

Om deze redenen moet de bepaling van het tweede lid worden geschrapt.

■